

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пош.
Конт. почт. шифр. 504060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місцеві 3-00 зол.
Зарубіжні 12-00 „
Почт. шифр. 504060.
143.322.
Річне 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. н.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редації 219-41.
Друківні: 223-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Засадниче рішення НАТ. у справі діяльності читалень „Просвіти“.

Старство в Городищі рішенням з дня 29. травня 1931 р. до ч. III. 5/8 розважало читальню „Просвіти“ з Серафим'яцк Воженський Кут за переступлення означеного статуту кру- жок „Діло“ та з тої причини, що „читальня не виконала свого правного існування, бо не вдалося до вибрання грошей на цілі божого року і задушок вибухового матеріалу, ідентич- ний матеріалами, що їх уживали в городищенсь- кій саботажистській до підпалів чия стирт“.

На місце розважаної читальні дозволило ста- рство в 1932 р. заснувати нову читальню. Однак справа опинилася перед Національним Адміністративним Трибуналом, який вкінці ро- зглянув її у вівторок 12. травня ц. р. і рішив, що рішення адміністративної влади було нефор- малне. Крім цієї справи НАТ розгляне ще інші від- клики читалень від рішень адміністративної вла- ди, яка припинила діяльність читалень „Просві- ти“ в боготях інших селках. Коли надійдуть мотиви пресуду НАТ, ми своєчасно подамо їх до прилюдного відома.

Враження і пригоди
першої українки
в Китаї — списані
живо та барвисто
принесить книжка

Софії Яблонської

З КРАЇНИ РИЖУ ТА ОПІЮ

з 45 ілюстраціями.
Ціна 2.50 зол., а почт. пересилкою 3 зол. Зама- вляти в Адміністрації „Діло“, Львів, Ринок 10.

Новий австрійський уряд.

КН. ШТАРЕМБЕРГ УСТУПИВ

ВІДЕНЬ, 14. 5. Віденське кореспонд. бюро. Канцлер Шушніг зголосив президентові респу- бліки димісію кабінету; президент поручив йому спорити новий. Шушніг обняв крім кан- цлерського уряду закордонні справи та краєву оборону; відомства внутр. справи — Гамер- штайн, освіту — Пертнер, сусп. опіку — Рет, фінанси — Драммер, торгівлю — Штокінгер; квітвом ріднитва кермує покищо Шушніг. Замієстрами стали Цемер і Цернатто. Віде- нський кн. Штаремберг уступив з уряду з огля- ду на різницю поглядів, але наказав членам Кабінету прийняти портфелі. Канцлер Шушніг обняв провід „патріотичного фронту“.

ЗАЯВА ПРИЯЗНИ.
ВІДЕНЬ, 14. 5. ПАТ. З огляду на зміну уря- ду канц. Шушніг записав Мусоліні та Гембе- ша, що Австрія залишається вірна позитиві римських протоколів.

ВІДГУК У ЗАКОРДОНІ.
ЛЬОНДОН, 14. 5. Рейтер. Вістка про димісію кн. Штаремберга не викликала здивування у льондонських дипломатичних кругах, хоч не сподівалися, що вона прийде так скоро. Добре поінформовані круги твердять, що причиною було гратуляційна телеграма до Мусоліні.
РИМ, 14. 5. Рейтер. Вістка про димісію кн. Штаремберга заскочила італійські політ. круги.

Абісинці не складають зброї.

ЛЬОНДОН, 14. 5. Рейтер. З Адіс Абеби ви- слухать у різних напрямках військові частини, щоб надати зусилля спротиву проти італ. па- чухи. Кілька племен під команду б. шефа пле- мін в Адіс Абебі не зложило ще зброї.

Ще боронити справедливої справи та працюва- ти мирно над увільненням нашої країни від чужої військової влади. Наші очі звернені на Лігу Націй; віримо, що вона зробить все можливе, щоб повернути повну незалежність Абіссинії.

ІТАЛІЯ РЕОРГАНІЗУЄ КОЛЬОНІАЛЬНІ ВІЙСЬКА.
РИМ, 14. 5. ПАТ. Реорганізацію кольон. ар- мії поручив спеціальній комісії під проводом кардина де Бона.

РАТИФІКАЦІЯ АНЕКСІЇ АБІСІНІЇ.
РИМ, 14. 5. ПАТ. Нині збирається фашистсь- кий парламент на надзвичайне засідання, щоб ратифікувати королівські декрети з 9. ц. м. В суботу ратифікуватиме ці декрети сенат з учас- тью всіх князів крові, що перебувають в Італії.

ВИДАЛЮЮТЬ „НЕБЛАГОНАДБОЖНИХ“.
ПАРИЖ, 14. 5. Агас. Італ. влада в Абіссинії рі- шила видати в краю купців, що торгували з абіссинцями зброєю та людей, що виявили про- тивіталійське настановлення.

АНГЛІЙСЬКІ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ.
* ЛЬОНДОН, 14. 5. ПАТ. Прем'єр Болдуїн по- відомив сьогодні Палату Громад, що італій- ський амбасадор передав британському міні- стерству закорд. справ копію італійського де- креду, що проголошує анексію Абіссинії та на- дає італійському королеві титул імператора Абіссинії. Італійського амбасадора поінформували, що цей документ прийняли з усіма застереження- ми та що його пропозити міністрові закорд. справ по його поверненні з Женев.

ПЛЯН НЕГУСА.
ЄРУСАЛІМ, 14. 5. ПАТ. В розмові з журна- листом негус заявив: Не маємо ще ніякого кон- кретного пляну, але маємо намір виїхати неба- ло до Антії, а перед найближчим засіданням Ради Ліги Націй до Женев. Ми рішені і даль- ші дії.

ФРАНЦУЗИ ЗАНЕПОКОЄНІ.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Виследи женеvських арабів викликали у Парижі пригноблююче вра- жіння. Шлях преса майже однодушно вислов- ляє страх, щоб Італія не покинула остаточно

Ліги Націй. Тоді відносини Франції до Італії стадали б щораз трудніші. На випадок загострен- ня італ.-англійського спору, франц.-італійська приязнь була б поважно загрожена.

УСПІХ ЧИ ВТРАТА?

Львів, 14. травня 1936.

У вчорашньому числі „Діло“ був поміщений без одного слова зміни комунікат Національної Ра- ди і Дирекції „Дністра“ про реорганізацію тої у- станови на цілком нових основах. Не можна від- мовити зручності стилізації того комунікату, однак — будучи щирими — не можемо назвати його ясним. І не винувати тут може його автори: вони напевне з щирим серцем подавали до відом- ства українському громадянству вістку, що новий „Дністер“ — це вже не той слашавий великий ста- рий „Дністер“, і не можна їм дивуватися, що ста- рилися подати ту прикру вістку у формі по змо- зі лагідній. А проте справа надто поважна, щоб не гаянути в очі правді, неокунити у ніжкі сер- панти.

Суть справи в стиснутому у Польщі ПЗУВ („Повшехен Заклад Убезпечень Взаємних“) на обезпек нерухоможостей, що підлягають обезпе- ченевому примусові. „Дністер“ одно з найбіль- ших перед війною у Галичині товариств обезпе- ки від вогню, мусів у 1925 і 1927 рр. погодитися на умову (і то здобути після різних перипетій), яка давала йому змогу асекуравати лише одну третину оціночної вартості об'єктів. Але, як це виразно підкреслено у згаданому комунікаті, у практичному висліді та умова давала „Дністро- ві“ постійний і щораз більший дефіцит, який зі- дав резерви установи. Очевидно, крім подання у комунікаті причин, причиною до того чина- ло інших обставин, про які найкраще знають ти- сячі самих забезпечувачів: з якими прикрасами і труднощами вони стрічались і на які труднощі були наражені агенти „Дністра“. У всякому разі цього року кінчалася згадана умова і „Дністер“ станув перед маревом ліквідації: більших прав на обезпечування не було вигадати добути (тре- ба б на це змінити закон), пролонгувати стару у- мову значило йти на даліше збільшування дефі- циту, себто на статуту ліквідацію установи, — ліквідація означувало також залишення справ без обов'язного порозуміння з ПЗУВ. Тому, що досвід навчив уже, що навіть при законному пр- аві до обезпечування одної третини — те право могло б стати невикональним (селяни мусіли шп- ершу самі у повітовому інспектораті ПЗУВ зголошувати вилучення одної третини, легалізу- вати підписи і т. д.). Остаточно це теперішнє по- розуміння виглядає так, що „Дністер“ зрікся права взагалі обезпечати нерухоможості, що під- лягають обезпеченевому примусові, зате дістав від ПЗУВ збільшений реаскураційний портфель. Умова заключена на 10 літ. Реаскурація має охо- ронити „Дністер“ перед дальшим дефіцитом, ін- шими словами, рятуне установу від загибелі. Од- нак за той рятуюнок „Дністер“ платити своїм пер- шим характером, який саме полягає на обез- печі будинків від вогню. Вирради залишаються ще різні категорії нерухоможостей, що можуть бу-

Радикали у французькому уряді.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Бюро виконавчого ко- мітету франц. радикальної партії рішило при- йняти пропозиції соціалістів і взяти участь в уряді.

помірковані групи в палаті послів, а саме: де- мократ. алієнс, незалежних радикалів та респу- бликанців лівни під назвою „демократично-ра- дикальної лінії“.

ПЕРЕД ОБЕДНАННЯМ ПОМІРКОВАНИХ ПАРТІЙ.
ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Заступник голови „де- мократичного альянсу“ намагається об'єднати

Тільки освітою, культурою і вихованням здо- будемо кращу долю. Не жалуємо датків на скоплення освітніх змагань.

ти в „Дністрі“ асекуровані, може бути теж надана асекурована вся рухомість власність, отже хатня, селянська, також збіжжя, але мешкальний будинок, хата, кухня, стодала, — це зовсім відпадає.

Саме з тією будинковою асекурацією зв'язаний був добробут „Дністра“ і слава „Дністра“ як зразкової української асекураційної установи. З тією асекурацією зв'язана була розбудова сітки тисячі й тисячот „Дністрових“ агентів — найсвідоміших наших краєвих діячів, найкращого громадянського активу зпоміж інтелігенції і селян. Завдяки цій асекурації не було буквально селян у Східній Галичині, щоб не була там відома й закріплена назва „Дністра“: через те „Дністер“ був не тільки асекураційним товариством, був не тільки господарською інституцією, — він був справжньою національною твердинею. Урятувавши собі право екзистенції та право асекурації рухностей і тих об'єктів, що не підлягають асекураційному примусові, „Дністер“ того характеру національної твердині цілком ще не утратив, але той характер безперечно — припинивши кризі та неохоті до всякої асекурації — припинивши захистити. Значення „Дністра“, як національної установи, що мала такий тисний і безпосередній зв'язок з селом, безумовно значно зменшилося. Яких зусиль треба і скільки часу, щоб лаші селяни забезпечували напр. збіжжя чи свій бідний одяг так масово, як хату й господарські будинки?

Є тут ще один болючий момент. „Дністер“ був одною з тих установ що zatrudнювали найбільше число українських службовиків (понад 80 осіб). Річ яка, що при ліквідації відділу забезпечення будинків від вогню — добра половина службовицьких сил стає зайвою. Дирекція рахувалася з тим фактом і старалася забезпечити зайвому персоналові працю у тій польській установі, яка з новою умови дістає той величезний зиск, що отримує повне й безконфліктне поле асекураційної діяльності, опертої на законному примусові забезпечуватись у ній. Один з поминаних те, що працю дістане там мабуть багато менше сил, ніж гадалися спершу, — велика їх більшість піде на коринно польській землі. Очевидно, що частина службовиків „Дністра“, яких залишається багато більш понад потребу, наражена на редуцію. В той спосіб замість зменшуватись — безробіття українських інтелігентських сил збільшиться. Ясно теж, що втратить свій — хай який маленький — заробіток поважна частина

краєвих агентів, бодай поки прийде розбудова доступних для них асекурацій. Щоби бути справді асекураційним треба з притиском пригадати, що коли не ця остання умова — то взагалі всі службовики (й агенти) втратилиб посаду, а тепер бодей їх більша частина зберігає кусник хліба у відношенні „Дністрі“ і ПЗУВ, при ступючих зглядях розбудови „Дністра“. З цього погляду, коли мати на увазі рятівання самої установи та екзистенції великої більшості службовиків — треба відзначити заходи важні в цій справі.

Так представляється правда. Радити треба, що зирнувшись „Дністер“ від ліквідації, яка йому вже безпосередньо грозила. Але сумувати приходить, що скорочення колишній наш „Дністер“ до рівня реасекураційної установи, що перестав бути тим, чим був. Подумати тільки: „Дністер“, наша гордість, така багата колись установа і — марево загибелі! І коли хто схоче пригадати, чи вихід, який найшовся для „Дністра“, це успіх чи невдача, то гадаємо, що так міркування зайві: досить ствердити, що починаючи від 1891 року, себто часу свого заснування, до 1921 чи радше 1923 р., себто появи важности закону,

про передачу асекураційного монополю ПЗУВ „Дністер“ ріс і процвітав, та що у 1936 р. мусів арешті зиректись того, від чого почав і на чому спирав колишню свою силу.

Але справді треба радити, що „Дністер“ існує, що має бодай змогу шукати нових, хоч багато важчих і гірших, доріг свого дальшого розвитку. Тому обов'язком українського громадянства допомогти „Дністрові“ втрачену силу відіскати. Передовсім з найбільшим довірем слід відноситися до Кооп. Банку „Дністер“, якого реорганізація „Дністра“ ні трохи не торкається та який працював і працюватиме далі на теперішніх основах. Дальше: слід допомогти „Дністрові“ освідлюючою працею по селах, щоб наші хлібороби масово забезпечували збіжжя і не рухомості, — не сибі теж залишитись ні один будинок, що не підлягає забезпеченню примусові, який не був би забезпечений у „Дністрі“. Український національний дорібок знову скорочився. Але це сталося без нашої вини. Тепер нашим обов'язком є, щоб цей дорібок на іншій дорозі добути назад.

ПАРИЖ І МОСКВА.

Женева, 11. травня 1936.

Московський уряд поспішає використати соціалістично-комуністичну перемогу на виборах у Франції для зовнішньої політики ССРСР. Соціалістична преса, що примушувала себе бути згідною перед виборами, щоб не відстрашити французьких міщанських виборців, оголошує тепер цілком відверто пачки політичного наступу Кремлю в Європі і цілм світі. Найгостріші напади спрямовано, розуміється, проти сусідів ССРСР, Німеччини, Польщі та Японії, але не минають ці напади й Італії, а навіть Англії. Про Францію та Іспанію пише соціалістична преса дуже ласкаво, бачучи в них вже спільників московської загрози в Європі.

Деякі точки московської програми зазначено вже в першотравневих закликах московського уряду та Комінтерну. Сформульовано їх дуже виразно: „Геть з німеччини фашизм! Геть з японських окупантів у Китаї! Геть італійських інвексіоністів з Абіссинії!... Робітники, не вірте, що Ліга Націй може своїми заходами заступити самостійну боротьбу народів мас за адекватний мир; вона показала свою неміч у справі санкцій проти Італії та своїм ставленням до

останніх провокацій гітлерівського фашизму...“ („Правда“, 1. V. 1936).

Отже Ліга Націй зробила по думці московського уряду свою службу і може тепер забиратися. Виборча перемога у Франції відкриває перед Москвою нові можливості. Новий „начальник“ Комінтерну, п. Дімітров, наказує французьким робітникам у тій-же самій „Правді“ таку тактику: „Пролетаріат повинен мішатись активно до зовнішньої політики. Колиб пролетаріат страйками та іншими заходами не допустив відножного потягу чов пароплаву до Італії чи в Італії, італійський фашизм давно вже не був би в силі продовжувати свою розбишачку війну в Абіссинії. Робучі народи маси в Європі та Франції показали народам інших капіталістичних держав, як треба поборювати фашизм“...

Апетит у п. Дімітрова приходить очевидне також у часі їди. А напрямком сучасних боюшечинських зазіхань зріджує нам п. Радек в „Ізвестіях“, де він гостро накидається на англійського міністра війни, уживаючи супроти нього приказки — „Кого Юпітер хоче знищити, тому відбирає розум“. Радек може розуміти „боже-

о. О. ПРИСТАВ.

23

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

9. СУМНИЙ ТРІОМФ ГОРДОШВ.

Маєток не змінює людей, тільки демаскує їх.

Рікобони.

Світова війна дала змогу нашим заподатливим емігрантам заробити гарні гроші. По її закінченні багато з них наперлося їхати до Старого Краю. Затужили за родиною і за галицьким сільським життям. А до туги прилучилося те, що й наймудрішому може статися, тобто бажання похвалитись своїми доларами перед односельчанами. Чимало пуснулося в дорогу з гарними намірами. Хотіли завчасу вернутися до рідного села й купити в дідачка кілька або й кільканадцять моргів землі, щоб було на чім господарювати.

По всіх американських місцевостях, де тільки жили українці, вибиралися в дорогу до Галичини цілі громади людей. Те саме діялося в Карнегі, де я тоді душпастирював. Готовились до подорожі не лише „темні“ лемки — як-то їх охрестили зарозумілі подольки, — але й подільські горді були на тій самій слизкій дорозі. Пакувалися. По крамницях купували дарунки для своїх і пам'ятки в Америку собі та своїм старокрасним приятелям. Мінчали дрібні паперові долари на сотки, щоб був менший звіт банківотів. Потім зашивали їх під підшвекою сурдута або штанів і так перевозили додому.

В Галичині по війні вернулася стара біда та ще привезла зі собою нову. Війна зовсім обезцілила людське життя, бо навчила людей взаємно обивати себе. В умовах повсякденної нужди пощирювалися злодійства, а згодом грабіжі й убивства. Ріжні горлорізи чигали особливо на поворотців з Америки. Знали, що така жертва варт заходу. Бо в тих часах долар стояв дуже високо в курсі. Тому грабіжники, винюхавши, що приїжджає до краю новий американець, їхали йому назустріч, щоб тільки дістати його в руки. Іноді заманювали свою жертву до готелю або до шинку, забавлялися спільно, а потім, підхмеливши її алкоголем, убивали і грабили до останньої сорошки.

Убивства наших американців не переводились. Довідавшись про це, я остеріг моїх парохіян у церкві з проповідниць, щоб застановились над тим, яка небезпека чекає на тих, що вертаються до Старого Краю. Американський поворотець може там навіть у власній хаті легко впасти жертвою грабіжницького нападу або підлого обману. Отже нехай радше здержаться ще бодай якийсь час з виїздом. Згодом може покращають-

умовини в Галичині. Але парохіяни взяли на глам мою пересторогу й немилосердно висміяли її. Вийшовши по Службі Божій з церкви, зібравшись збаразські земляки в гурт і почали на свій лад зясовувати мою раду. Їм не могло поміститися в голові, що хтось — а ще й священник! — міг бути прихильний для свого ближнього. Між ними був також Федько Вербицький з Лубянки Вижної. Він обізвався самопевно:

„Та це ясно, як сонце, що священникові не йде про нас, „хлопів“! Бо що його обходить, чи Федько, Василь або Петро зажив собі повним щастям у своїм ріднім селі? Йому йде тільки про себе і про колекту. Як люди зачнуть виїжджати до краю, то священникові урветься колекта, ну, та звісно, й доходи! Тому не треба звертати уваги на його балакання, але збиратися в дорогу. Не такий чорт страшний, як його малюють. Нема чого й нам боятися! Цеж уже по війні, а в краю є якась влада, жандарми й лад“.

Гордоші тріюмфували, а мою приятельську раду кинули в кут, але не на довго. П'ятьох лубянецьких земляків спакувало свої речі, пошавили долари, справили веселий прощальний вечір для товаришів, що їх залишали в Карнегі, і пустилися в дорогу до Рідного Краю. Навіно мріяли про своє щасливе життя в ньому, забуваючи, що там багато дечого основно змінилось.

Від того часу минули повні два роки. Я був ще в Карнегі. Одного дня дістав я з почти між ріжними письмами також лист з Канади, написаний тяжкою рукою робітника. Хтож це міг бути? Тимбільше я зацікавився, що в Канаді не мав нікого знайомого. Розпечатавши конверт, глянув я передовсім на підпис у листі, щоб довідатися, від кого він і заспокоїти свою цікавість. Кінець листа звучав так: „Здоровлю сердечно та цілую руки, вдячний Вам Федь Вербицький“. Здивований таким неочікуваним оборотом справи, я взявся мерщій до читання. На жаль, я не зберіг того цікавого листа. Однак його зміст згадав собі і переповім його тут, хоча й недослівно, але вірно. В листі писав Ф. Вербицький ось що:

Дорогий Отче Добродію!

Я вже в Канаді. З Польщі втік сюди, сподіваючись, що з Канади скорше дістанусь до Злучених Держав Північної Америки. Але бачу, що мені прийдеться тут загинати. Отче, рятуйте мене нещасного, бо пропаду! (Далі буде.)

*) В 1924 році Еміграційний Уряд у Вашингтоні, опираючись на закон, ухвалений у Білм Домі й уведений в життя дня 24. липня 1924 р., що дозволяв візз емігрантів до Америки лише за „квиткою“, обмежив число нових емігрантів до 3 проц. у відношенні до старих переселенців дотичної держави. Англійська домінія Канада пішла за цим прикладом і також обмежила приплив своєї еміграції, але з тією різницею, що хлібороби не обмежувалися встановлення еміграційної квоти. Вони могли вільно переселятися в Європу до Канади. — Автор.

наші фашисти, які вимагають нового поділу світу, але загрозливі Великобританії супроти Німеччини та Італії він зрозуміти не може. І хоча його глибоко обурює. Змога порозуміти між Англією та Італією видається Кремлю дуже загрозою, бо той же сам Радек виділяє серйозні загрози загрози щодо співпраці зворушливе задоволення щодо становища Англії в цілому світі, пишучи між іншим: «Становище Англії не буде легше, коли стане загрозити сильним Італійським військом в Абіссинії та Лівії». Отже труднощі Англії в Африці хоче використати московський уряд, щоб змусити від Лівії до гострішої тактики проти московських ворогів на заході та сході.

Московську політику в Європі ведуть з поділом на два райони. В часі, коли Москва дає напрямки програму, французькі комуністи оголошують наслідки, а разом з тим добилися відносини про людське око від кожної спільноти з Москвою. Керманич французьких комуністів, Торес, грає цю комедію навіть так зручно, що він недавнім урочистим прийняття журналістів заявив, що французькі комуністи зовсім не піддаються більшовицьким експериментам. Але цьому раптовому наверненню французьких комуністів на лівий курс очевидно ніхто не вірив. Золото летіло з Франції, як піт страхи з французьких шалюнків. Сучасний тимчасовий уряд Франції намагається даремно спинити цей відплив золота; черговий соціалістичний уряд буде ще в тяжчій становищі.

Не виключено, що успіхи Москви в Парижі остаточно вже свій найвищий шабел, не виключено, що у Франції настане незворотною відвернення, коли робітники зрозуміють, що комуністи можуть лише погіршити становище робітництва. Націоналістичні сили починають організуватися у Франції та в Бельгії. Успіхи комуністів у Німеччині перед приходом Гітлера до влади були не багато менші, ніж тепер у Франції. Отже московський уряд мусить дуже поспішатися, тому він намагається розлучити використати часті міжнародні переговори в справі Абіссинії та Надв'язи, щоб завдати вирішальний удар «фашистам» та загострити європейські протиріччя до найвищого ступня. При таких умовах заяви більшовицької преси та промовців, що Європа стоїть напередодні війни, заслуговують деякої уваги.

Між громадянську війну, яку допомагають укладувати московські режисери в різних містах Польщі, можна слушно уважати поважним підготуванням до нової великої війни. Зрештою з боку тихів по краївській та лівійській трагедії московська преса, що досі дуже стримано писала про них, не вважає вже потрібним мовчати про їх дійсно значущі. «Правда» пише вразі, що, «розрухи в Кракові та Львові мають бути наукою не лише для внутрішньої, а й для зовнішньої політики Польщі... Мисл розуміють, що сучасна політика Польщі веде до поневолення Польщі німецьким імперіалізмом. Вони починають зясувати собі, що лише СССР стримує хижачий замісли німецького фашизму та його польських помічників... Отже московська преса стверджує досить виразно, що криваві розрухи в Кракові, Львові, Хшанові та в інших містах Польщі є репресіями Москви проти Польщі за її сучасні відносини до Німеччини та вимагання примусити польський уряд грунтовно зміняти цю політику в напрямі, бажанім Москві. Це у всякому разі досить дивний спосіб захоплювати до колективних умов взаємного забезпечення; і запит англійського уряду в Берліні, чи Німеччина до цих умов пристане, є справді не дуже на часі. Союз Парижа з Москвою веде не до миру, а до війни.

М. Данько.

ГЕН. СТРАЙК У ГРЕЦІ НЕ ПОВІВСЯ.

АТЕНИ, 14. 5. ПАТ. Ген. страйк у Греції покінчився опівночі. Його хід у цілому краю був спокійний. Не зважаючи на агітацію лівих організацій, велика більшість робітників не страйкувала.

ФРАНЦІЯ ВИМИРАЄ.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Обчислення статистичного бюро стверджують, що 1935 р. у Франції змерло 20.000 осіб більше ніж уродилося. 1934 р. у Франції було 43.000 уродів більше ніж загинув смертю.

ПОВСТАННЯ В МЕКСИКУ.

МЕКСИК, 14. 5. ПАТ. Між урядовими військами та повстанцями віддалося дійшло до битви під Ель-Шоколяте; 14-ох повстанців загинуло. На особливий поїзд, що їде до Злучених Держав, зробили впади.

П А Н І з товариських кол

збережуть вибагливу дієву, завжди дієтичний, який кулі в ресторані і кімнаті до снідань

„ЧАРНОТКА“

Львів, Шайнохи 3.
Отворення небавком.

Начальна військова влада і комітет оборони Польщі.

У „Деннику Законів“ опублікований декрет президента Польщі з 9. травня ц. р. про виконувачів начальної влади над збройними силами та про організацію начальних військових властей під час миру.

Начальником збройних сил під час миру є президент Польщі, який веде владу через генерального інспектора збройних сил та міністра військових справ. У справах оборони президент видає декрети і розпорядки, окремим способом військовій службі, обов'язки та права полків, призначає старшин, начальників та військових командантів.

Генеральний інспектор збройних сил буде начальним вождом під час війни. Він кермує працею над обороною держави, підготує армію на випадок збройного конфлікту, підготує оперативні та мобілізаційні плани, висуває доми-

гання до уряду щодо оборони держави, де він звини міністрів військових справ і т. д. Органами генерального інспектора збройних сил є: генеральний інспекторат збройних сил, головний штаб з шефом штабу та підлеглим їм командам.

Міністр військових справ командує збройними силами під час миру і підготує їх до воєнної дії згідно з вказівками генерального інспектора збройних сил.

До комітету оборони Польщі входять: президент як очільник, генеральний інспектор збройних сил, як заступник президента і міністри: закордонних справ, військових справ, внутрішніх справ, скарбу, шеф головного штабу, шеф адміністрації армії і т. д. Комітет розглядає справи, які торкаються оборони держави та уніфікації підготовчі праці цієї оборони. Декрет обопублікований з 9. травня ц. р.

НИНІ зустріч усіх львівців

на новій прем'єрі Варшавського Цирюльника

у ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ

нових 16 образів

7.30

„Вічна ондуляція“

9.30

гарна пісенька — капітальні сценки — жистецькі тексти — гумор і забава —

Організація мануфактурної фабрики.

(З циклу статей відзначених на нашому конкурсі)

З перегляду картотеки магазину напр. Цитросоюзу показується, що з позицій є погіршити нашим рідним промислом; навіть уже зроблено початок у газетерії — одначе нема ніякої позиції в мануфактурі. З дискусій на сторінках „Господ-Кооп. Часопису“ і на різних кооперативних зібраннях пробивається бажання ввести в наші кооперативні кооперативи також продажу мануфактури. Десь ліг тому булоб ризиковно заложити українську гарбарню, але нині при веденні торгівлі шкідливо по наших кооперативах добре ведена гарбарня має запевнений розвій.

Подібно стоїть справа з мануфактурою: якщо тільки наша кооператив береться за торгівлю цим крамом, відкриваються перспективи для нашої власної мануфактурної промисловости. Та щоб це підприємство не тільки мало янайменше ризика та показалося доброю торговельною калькуляцією, але й сповнило завдання руху господарської культури нашого гірського населення (беру під уразу гірське та підгірське населення), мусимо що нову ділянку нашого фабричного виробництва оперти на суспільних підвалинах: це мусить бути перерізка сировини, доставленої виключно нашим селянином, продуцентом вовни і вовлока.

ГОДІВЛЯ ОВЕЦЬ.

Подібно, як молочарні Маслосоюзу, стаючи відбирником молока для селян-продуцентів, одночасно заохочують їх до піднесення молочної справи своїх корів, до побільшення числа живого інвентаря, до перебудови цілого свого господарства з непродуктивного нині зернового на годівельне, так само полягає в Соколячині, в Лещкові, мануфактурної фабрики Журовського значнає надавати напрямом та коштом рідним господарствам: скуповуючи овець вовну від місцевих господарів, фабрика заохочує їх до поширення та поглиблення занедбаного ділянки господарства, яким є вівчарство. Як мене інформували в Рівнянській Палаті, стан овець у соколяцьким повіті нині представляється цифрою коло 8.000 штук проти вецілих 1.000 штук перед війною.

Як відомо, Подиша сировалку річно волокна і вовни на суму коло 70 мільонів золотих. Щоби зменшити цю, таку велику пасивну позицію у своїм торговельнім бізнесі, уряд узявся за поширення вівчарства, додаючи одночасно за доправу раси овець, що мегла би дати більше і кращу вовну. Ці заходи, ведені Рівнянським Палацом, у нас добре знамі. В тім напрямі йде інтенсивна праця в усіх гірських та підгірських околицях і тут беремо під увагу тільки ці райони. В останніх роках тут запроваджено по черзі: насамперед каракулів (шкілки призначені на ко-

жухи, але плекання цих овець вимагає великої доглядливости і через те в умовах тутешньої господарської культури не могло вдатися), опісля румунські цокці, расу м'ясну, що дає багато вовни, першорядний матеріал для переробу. Перший транспорт цих овець прийшов до наших гірських повітів, як датов від „Стшельца“ для членів „світлиць стшелецьких“: кожний член віддає частину приховку (омитки), який йде даліше між різняків-полків. Нині цією акцією прозодять агрономи при Повітових Відділах.

ДОХІДНІСТЬ ЦЬОГО ПІДПРИЄМСТВА.

У наших горах є звичай приймати візці „на вихівок“: весною приймають ягнчиків (двомісячків — вартости 5—6 зл.) і тримають їх дві роки: прихвінок залишається годівельником, а двоїття візця-матка вертається до власника; продаж в осені на м'ясо, дає 10—13 зл., отже у двох роках вложений капітал приносить 100—160 проц. Але можна собі казати заплатити за цю візцю вовною: приняти на вихівок двоїм'ячків не ягня, заки по двох роках буде віддане власникові з 4 рази стриженою і навіть у наших місцевих овець (т. зв. синарок) дасть яких 5 кг. вовни; рахуючи тільки 2.50 зл. за м'ясограм вовни, дістаємо 12.50 зл., себто по двох роках 150 проц. від вложеного капіталу і певний сирівець для мануфактурної фабрики, яка розділя між продуцентів селян якийсь контингент овець. Цією схемою моглиб кермувати агрономи при філіях „Сільського Господаря“.

Коли у поздовжніх часах цілковито припинять американська реєміграція і приплив доларів, зубожіння нашого гірського населення до сягло вершка; невиклаєтність годівельного господарства примусила селян обмежити плекання рогатої худоби, зате слідом побільшення плекання овець, що засобом гірника в одиночку тут кої сумований товч — бривація — і дає вовну на одіж. Тимто акція Рівнянчої Палати ведена повільно агрономами дає гарні висліді: різниця овець з року на рік зростає більше.

ВОВНА ТА ОДЯГИ.

Покищо поміч уряду проявляється в тім, що повітові агрономи рішуть про розподіл молодників, ведуть контролю кооператив і в осені посередничать у продажі барани (кастратів) до кооперативу для війська. Уряд у цей спосіб підтримує плекання овець, що забезпечує збут м'ясо-жеского молодника „на м'ясо“ для війська і те по ціні 100 проц. вишій, як платять приватні різники.

Випродуктовану вовну покищо залишаємо місцевому населенню, яке поступово вертається до виробу власних суконних одягів, які в перших роках по війні майже цілком випадали.

ПАНІ І ПАНОВЕ

КУПУЮТЬ
ЕЛЕГАНТНІ
І СОЛІДНІІВОВНИ
ШОВНИ
ПОЛЮТНА
ТЕКСТИЛЬНОЇ
ГУРТІВНІ

ЛЬВІВ-РИНОК 30

з ужиття купча мануфактура та готова конфекція. Саме тепер наближується відповідний час, щоб зорганізувати закуп сподіваної надвишки вовни (по насиченні домашніх потреб) через наші сільські кооперативи, які мали б змогу поступово перейти на вищий щабель організованості, сповнюючи дуже важке завдання, а саме закуп продукції дотеперішніх своїх клієнтів-консументів.

ДЕ ЗАСНУВАТИ ФАБРИКУ?

Піддаючи проект заснування мануфактурної фабрики беру під увагу терен західних окраїн української етнографічної території, пропоную Загір'я в сяниській повіті, бо тут можна дешево купити нові, ще неживані фабричні будинки.

Мимходом подію їх недавно, але цікава історія: в 1923 році французько-польський концерн вибудував в гірлі великої ріки Ослави, що в тім місці впадає до Сяну, комплекс (16 двоповерхових кам'яниць) фабричних будинків, як фабрику целюлози, призначеної в першу чергу для воєнної промисловості (триїднві газу). Тим часом при зміні кабінетів Габсбургів змінився погляд військових кол на доцільність воєнно-промислового об'єкта в безпосереднім сусідстві з Чехословаччиною — і тому уряд відмовив звизки на мито для французьких машин, що вже стояли на кордоні, відмовив виплати першої пайки призначених кредитів і не прийняв оферти на доставку підфабрикатів. З огляду на це машини вернулися звизад до Франції, а фабричні будинки стоять викінчені, але невикіснуті — нині за безцінь на продаж! Фабрика вилінуват на у електр. струм високої напруги (з Коросна), власні водні турбіни, власний доїзд залізничний з узлової станції Загір'я.

Важнішим аргументом є географічне положення такої мануфактурної фабрики: хоч лежала б на етнографічно українській території, але було б далеко висунена на захід, що має першорядне значення з огляду на залізничні тарифи і оплати за спроведжувані сировинні для текстиль (бавовна, хемікалії і т. п.).

ПРАЦЯ ДЛЯ НАШИХ ІНТЕЛІГЕНТІВ.

З національного боку малоб це першорядне значення: в цій закутці, хоч повіт Сянік і Лисько мають коло 80 прц. українського населення — крім духовенства, на пальцях можна порахувати світську українську інтелігенцію різних професій, що може займатись громадською роботою. Якщо б повстала така українська фабрика, дала б заняття більшій кількості української інтелігенції; буди б це урядовці та вищий технічний персонал фабрики, буди б це агрономи при філіях «Сільського Господаря» в Лиську та Сяноці і даліше на західних наших землях. Далі буди б це кооператори і їх ревізори з Лемківського Ревізіонного Союзу в Сяноці, що при поглибленні торговельних операцій своїх союзних кооператив міг би розвинути більшу свою діяльність. А що найважливіше — то ангажувати певний капітал на експлуатацію племення овець у гірській сусідній районі (від Турчанщини по Горлиці) та забезпечуючи продуцентам збут вовни і то по кращій ціні, ніж її дають нині купці-приватники, фабрика сповнила б величезну роль для піднесення добробуту сусіднього гірського населення.

ВІВЦІ ТА ЄВГЕНІКА.

Плекання овець має в Карпатах засадниче значення: хто придумав спосіб господарки з цих бойків та лемків знає, що бридзя є одним з найважливіших способів господарства. Хоч кожний господар плекає й свинку, але так і вмирає, а на своїм газдістві свинки не заріже (навіть на весілля); свинка йде на торг, з чого покривається готівкові видатки. В літі консумують все коров'яче молоко — масла на зиму не складають, але складається овець бридзя. У воєнних часах при занепаді овецього господарства, цілі родини, цілі села були позбавлені на зиму всякого товсту! Поширення вчарства, зроблення його рентабельним — має для нашого народу в Карпатах велике значення з погляду євгеніки.

Закі переведено організації фабрики, що вимагає деякого часу, слід би післяти стипендістів з Лемківщини до трилітньої ткацької школи в Коросні, з якої вже вийшло кількох українських ткачів з середньою освітою. Виплачуючи такі стипендії довгий час можна забезпечити би фабриці в її розвитку потрібних техн. фахівців і піднести кядри місцевої української інтелігенції.

ПЕРСПЕКТИВИ ПРАЦІ.

Як відомо своєрідні умовини життя української інтелігенції в Галичині стали причиною звороту цієї інтелігенції фронтом до вільних занять-передовсім до купецтва. Нині щораз більше українських молодих сил посвячується торговлі та промислові: в недавньому звіті Союзу Українських Купців вказано 800 членів, в тм половині з середньою освітою; у скорому темпі зростає число наших приватних та кооперативних промислових підприємств, ведених самими інтелігентами. Але одна примета для всіх цих економічних станиць спільна: все це мініатюркові підприємства з мікроскопічним засновним капіталом, які держаться тільки завдяки самовідреченню, ідеїстості та скромності своїх власників та ідеїстості і національній свідомості консументів. І коли цю ідеїстость консументів візьмемо як підставу для торговельної калькуляції даного підприємства то виринає питання: які великі перспективи, навіть в умовах нашого життя, малоб мати дане підприємство як слід організоване?

Що ці мініатюркові промислові об'єкти вже нам не вистарчають і що наші потенціональні сили зачинають проявляти себе сміливіше, доказом цього наша участь в організації цукроварні в Тернопільщині, для якої треба зшонайменше 2 мільони золотих. Понашим об'єктом промисловим була б мануфактурна фабрика для якої зорганізування треба також якого чверть мільона золотих; квоту цю можна б зібрати субскрипцією акцій в частині через наші центральні економічні установи, але ще важливіше значення малоб приєднання до участі в цій акційній товаристві капіталів нашої американської еміграції. Льоката американських капіталів в наші добрі промислові об'єкти принесла б більшу користь старому краю, ніж усі збірки на наші староукраїнські потреби, а приплив таких капіталів у такій формі мав би для нас дійсно загальнонаціональне значення.

Олекс. Гладішовський.

ВІД НИНІ
ЛИШЕ ПІДМІНКА НАВИ
'ПРАЖІНЬ'

БОЛЬШЕВИЦЬКА КІННОТА НА МАНДЖУРСЬКІЙ ТЕРИТОРІЇ.

ТОКІО, 14. 5. Домей. Як повідомляє ген. штаб квантунської армії, через солдну границю Маньчжурії продерлось 20х большевицьких кімнотчиків; мандж. прикордонна сторожа прогнала їх. Військовий літак Зован Монголії причалив 8. ч. м. коло Баргуші (Манджурія), опісля вернувся до Монголії.

ВИНЯТКОВИЙ СТАН В ЄРУСАЛІМІ.

ЄРУСАЛІМ, 14. 5. ПАТ. З огляду на випуск жемі після арабських терористичних акцій у місті проголосили винятковий стан. Після заходу сонця заборонено виходити з домі.

ТЕРОР.

ЄРУСАЛІМ, 14. 5. ПАТ. Араби вбили двох жидів; один з них був раб'єм.

СУДАН ТА ЄГИПЕТ.

КАІРО, 14. 5. ПАТ. Єгипетська преса поділяє в Хартумі: У Судані помітно тепер дві тенденції: одні хотять створити дорадчий орган при т. зв. суданському уряді себто при британському генерал-губернаторові; інші домагаються, щоб англо-єгип. нарада у справі Судану не проходила без участі представників місцевого населення. Єгипетські політичні круги відносять ся з недовіром до цих обох струй, добавляючи в них чужі інтриги з наміром відірвати Судан від Єгипту.

Ред.: Т. зв. англо-єгипетський Судан — це велика країна, яка колись належала до Єгипту, опісля відірвалася від нього шляхом повстання. Англія здобула збройований Судан і від того часу він становить номінально англо-єгипетську кондомінію; практично володіє ним Англія сама. У переговорах, що почалися перед кількома тижнями в Каїрі, Єгипет домагається м. ін. від Англії звороту Судану, до якого має історичні права.

СЕПАРАТИЗМ НА ОСТРОВІ ПОРТОРИКО.

САН ХУАН, 14. 3. ПАТ. Тому, що студенти розкинули лепючки, вимагаючи до боротьби за незалежність, владі території Порторіко змобілізувала народню гвардію. З огляду на загрозу шкільного страйку замкнули всі державні та приватні школи.

За розбудову українського шпиталю.

Загальні Збори Народної Лічниці

Сотик до сотика і з дрібних жертв адвигнений уже у Львові просторий, 3-поверховий будинок українського шпиталю ім. Митрополита Кипріяна. Правда, шпиталь ще не викінчений і тому не прийматиме ще недужих до шпитального лікування. Однак найважливіше — вже за нами, бо в останніх роках вдалося адвигнути задуману ідею перших піонерів Народної Лічниці, таких заслужених лікарів, як покійний д-р Іван Куровець і адвигнути у Львові сам будинок українського шпиталю. Немає двох думок, що тепер покласти ще численніші дрібні пожертви нашого громадянства, щоб Рада Н. Лічниці та будівельний комітет шпиталю міг якнайшвидше якісничати оці для недужих у шпиталі, закупити приладдя і віддати його до вжитку українського жертвенного громадянства. Про кріпку, непохитну віру, що вже в найближчих роках шпиталь буде відкритий, матиме кожний українець, який пригадується близько цієї важкої, але послідовної праці Ради Н. Лічниці, членів будівельного комітету та жмичів українських лікарів, які працюють в амбулаторіях Н. Лічниці. Фрагмент цієї героїчної діяльності Н. Лічниці мали змогу по-

чувати представники трьох українських щоденників і ті нечисленні громадяни, які прийшли на Заг. Збори Н. Лічниці, що відбулися в середу 13. травня ц. р. у новім шпитальнім будинку при вул. Петра Сварги.

Ділові збори відкрив в год. 6.30 вечором і ними проводив голова сен. В. Децикевич. Голова згадав, що Н. Лічниця відбуває свої Заг. Збори 13. травня кожного року, в роковини смерті д-ра І. Куровця, який по війні відновив працю в Н. Лічниці та розширив її. Присутні вислухали пам'ять покійного повстанцем з місця.

ЯК ПРАЦЮВАЛА РАДА ТА БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ.

З черги секретаря д-р Я. Кришталевська відчитала протокол з попередніх Заг. Зборів і звіт з діяльності Ради Н. Лічниці. Рада відбула в діловому році 5 засідань, крім того будівельний комітет понад 20 засідань. Головною темою цих нарад була справа придбання необхідних фондів на докінчення будови шпиталю. Ці заходи утішались позитивними вислїдами. Зате без успіху закінчилися заходи в перемислях та станислав-

— Святочне відкриття вистави українського мистецтва. Сьогодні, в п'ятницю 15. травня в год. і. зпохудня відбудеться в залах Міського Музею Мистецького Промислу у Львові (вул. Гетьманська) святочне відкриття вистави українського мистецтва, улаженної Спілкою „Гуцульське Мистецтво“ з Косова. Привітальну промову виголосить ред. М. Голубець, пояснення даватиме дир. Курієнко. Українське громадянство Львова напевно виповнить виставоні салі, маючи на увазі далеке косягання культурного подвигу, що ним є наше відроджене кинематографічне мистецтво.

— Управа української бібліотеки ім. С. Петлюри в Хотині пов. Дубно звертається до українського громадянства з проханням, щоби в десяти роковини смерті Головного Отамана підпомагло її пожертвою книжок, часописів і грошевих датків на будову власного дому. Всі дари слати на адресу голови цієї бібліотеки: Прокіп Герциня, Хотинь, пошта Теслуґів.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК**
ул. Ягальонська ч. 24.
Шліфоване 50 x 100 см. Тел. 232-54.

— Зміни в поштових агенціях. Дирекція пошти і телеграфів повідомляє, що в поштових агенціях у Турівці пов. Скалат і Новосітках Дитинських пов. Добромилів заведено телеграфічну й телефонічну службу.

— Повернули з Берези. До Львова вернулися з Картуської Берези 23 особи, що у зв'язку з недавніми львівськими подіями опинилися в ізоляційному таборі.

— Емігранти і чужа валюта. Емігранти повинні подбати у Варшаві за закордонні гроші, які їм потрібні в часі їзди кораблем чужої держави. Бо міняючи золоті на кораблі, вони наражені на значні втрати. Як міняти бійони, то втрата ще значніша. Тому все те слід зробити заздалегідь в банку у Варшаві.

— Хто виграв на лотерії. В нинішньому тягненні держ. клас. лотерії впали м. ін. такі більші виграни: 50.000 зол. на ч. 56737. 10.000 зол. на ч. 33831 46212 86594 154576. 5.000 зол. на ч. 82403 168326. 2.000 зол. на ч. 10289 17679 29315 33502 34559 47862 54282 55590 60974 74251 75279 75839 84175 89978 108865 1145535 128359 136847 142426 146886 147620 154873 169287 177877. 1.000 зол. на ч. 6489 9685 22029 24498 24988 29817 30474 40116 42279 50047 60910 99740 104133 106633 111061 113092 118898 120298 132889 147153 148865 157432 162217 175135 182806 188827 194975.

— Пожежі. В містечку Таустім пов. Заліщицького згоріло наслідком підпалу п'ять господарських загород; палія арештовано. — В Бережниці пов. Самбір згорів дім кооперативи „Сила“. З майна крамниці не врятовано нічого. Вогонь був підложений. — В селі Старині столпецького повіту згоріло поверх 300 будинків, що належали до 67 господарств разом з живим і мертвим інвентарем.

— Важливий медичний винахід. Польська преса повідомляє, що лікар із Рудок, д-р Тайхер, після довготривалих дослідів винайшов засіб на гемофілію, недугу, що є дідичною в родині б. еспанського короля Альфонса XIII. Справою зацікавилися професори львівського університету, а навіть б. еспанський король просив переслати цей лік своєму синові.

— Баби вигнали коминяра. В Топорівцях пов. Городенка склалася велика авантюра з коминярем, що прийшов з міста чистити комини. Яких-то баб оточило його з криком і загрожало, що будуть бити, якщо він зараз не вивесить з села Коминяра, що був з одним пожежником, із якого-сь й оба забралися з Топорівця.

— Краєва хрощіка. В Бережанах арештовано за зловживання Яна Жутовського, урядовця суспільної забезпечальності. — До катастрофального бюра скарбового уряду в Скалаті вломилася злодія, але не знайшли ніякої готівки. — В Дорі пов. Нагірна арештовано Василя Онуфрак, що до комини Івана Бойка спустив на шнурку бомбу, яка вибухла під час палення, але не зробила більшої втрати, ані не збила нікого. — До канцелярії директора гімназії в Золочеві впав м-р Р. і зневажаючи його словом та ділом за те, що його сестра впадала при матурі. — У зв'язку зі спором за дівчину три брати Зіничі на дорозі в селі Росілівці пов. Станіславів напали на Дмитра Байдюка і сожгли його страшно його побили. Байдюка в безна-

дійному стані відставлено до шпиталю, а Зіничів арештовано. — На залізничному шляху Гадяківці-Копичинці особовий потяг убив 10-літнього пастиха Броніслава Патау з Котівки, що в останній хвилині хотів перенести корови крізь шини. — В Яворнику пов. Сянік утопився в керничі поплишений без опіки 2-літній Станко Хриг. — У Галині добули з моря тло топільника, що лежало довгий час у воді. Стверджено, що топільником є Мошко Філлер із Скольного.

— Почалася буря. В середу лютілася над Бельським і лівинським повітом велика буря з градом і покрила поля верствою 10 см. завгубішки. Град зробив великого знищення в засівах і обдер багаті дерев з листя. Буря тривала кілька годин і ще ввечері лежали на полях великі звали граду. — Велика буря з громовницею перетягла над Кацьцями та околицею. Зі зливою впав град і знищив молоду рослинність. Буря поломилася дерева, перевертала стодоли і позривала діжки з домів. Громи поразили кілька осіб. В багатьох місцях знищило телефонічні дроти. — Над Коросном і околицею перейшла 13. ц. м. сильна буря з громовницею. Від удару грому згоріли будинки одного господаря в Білоберетах, а з костела скинуло каміний хрест.

— Собача скаженість в Ясельщині. В південній частині ясельського повіту шириться пошесть собачої скаженості, що опанувала громади Чекай, Мрукова, Перигримко, Завадка, Воля Дубоноська і Добриня. Влада намагається вибити в тих громадах усі пси. Покусями людей є тільки вісім, бо населення хорониться перед псами.

— Мандрівка грому. Під час бурі, яка перетягувала над Варшавою, ударив грім в антену на даху Брон. Сікорського при Галицькій вулиці. З антени грім перейшов крізь отвір у стіні до мешканця, де ушкодив радієвий апарат і спалив радієву інсталяцію. Опісля помандрував до лазнички, де ушкодив вагню і впав рухою до каналізаційного отвору.

— Смерть робітника від електрики. В лісі біля села Вандова конецького повіту в часі стигнення дерева вершок зрубаної сосни повис на електричних дротах з високою напругою. Один робітник ухопився за занедаючи галузь сосни, щоби її стягнути, і поразений електричним струмом, згинув на місці.

— Хто високо літає... Самодержець совітської Росії, Сталін здав летунський іспит і одержав диплом пільота акробата. Дня 12. ц. м. він літав над московським летовищем і виконував справно найтрудніші акробатичні еволюції. Члени політбюро кілька разів просили Сталіна, щоб замахав небезпечний спорт, але він не хоче про це й думати.

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське вівсвідство:

Купелі: сірчані, боровинкові

і потасово-ультрафіолетові. —

Сезон: від 15-го травня по кінець вересня.

Ціни знижені.

— Жахлива подруга трагедія. Велику сенсацію викликав у Копенгазі один місцевий громадянин. Він жив у сепараті з жінкою, що ніяк не хотіла вернутися до нього. Коли многократні спроби порозуміння зустрілися з рішучою відмовою жінки, він схопив її до авта і не звважаючи на її крик став гнати бульваром в сторону моря. Прохожі і поліцейські кинулися в погоню за злочинцем, але він тимчасом скрутив нагло і жовтіє з бульвару в море. Незабаром добули з води його трупа, а шойно за кілька годин знайшли трупа його жінки. Вола в останній хвилині встигла відчинити двері і вискочити із самоходу, але впала в море і втопилася.

— Стихійна градова катастрофа. В еспанській місцевості Бляжа (провінція Мавриція) град знищив увесь цюгоричний збір овочів. Страти обчислюють на 6 мільонів пезетів. Град так знищив овочеві дерева, що до п'яти діт не можна надіятися від них овочів. Тисячі рілників і експортів зруйновані.

— Хрущі в Німеччині. В південній Німеччині, особливо в Баварії, появились масово хрущі і нищать квіти та листя. Падуть притім так масово на дороги, що утруднюють колову комунікацію. Адміністраційна влада наказала населенню нищити хрущі безпощадно.

— Катастрофи зі самоходами. Біля Герду впав особовий самохід у пропасті 100 метрів завглибшки, причому згинув 5 осіб. — В еспанській провінції Сарагоса автобус наслідком зломання керма впав теж у глибоку пропасть, причому 4 особи згинув, а 24 тяжко потовклися. —

Під Вільгеф (Франція) зупинився вантажний самохід в автобусом. Згинув 4 особи та 5 потовклися.

— Біда високим чужинцям в Японії. Славний російський співак Шалалін перебував недавно на концертному турі в Японії і сильно полюбився в причини свого високого росту. В японських готелях не було для нього ліжок. В японці малого росту і тому їхні готельні ліжка були для Шалаліна за короткі. Співак мусів спати всюди на підлозі. Навіть під час їзди в Японії до Шангаю спав дві ночі на чердаку японського корабля, бо в його каюті було за коротке ліжко. Аж у Харбїні міг вигідно простягнути свої довгі ноги.

— Демократизування культу краси. Естетичний вгляд жінки, чистота і свіжість щоби — це рідкісні чинники успіху не тільки в житті приватному, але також у економічній справі. Цим дає самодержець та творить безпечний скарб. Тому в наших часах, племені здорової, гарної, і чистої щоби перестало бути привілеєм тільки „вищих класів“, але стало потребою міліонів, які усвідомили собі значення того чинника в житті. Сильно то журби, прихрости та безуспішних заходів спричинюють весняне, які жаждали опоганюють п'янірніше личко! Сучасна косметика, розуміючи як слід домагається гарного поведіння, у висліді догостинних досадів винийшла цілий ряд препаратів, яких застосування усуває ті погані цятки, плями, висипку та нечистоту щоби, оздоровлює щоби, надаючи їй свіжість, ніжність та молодечу привабу. Між ними препаратами вибивається на перший план виріб „домой“ у зразку фірми „Аптікар Драні і С-ка“ в Бельську „Крем і Мело Лешнієра“, який можна дістати в усіх аптеках та дрєгерях. Крем і мило „Лешнієра“ повинні зайняти в кожній будуватися зважливий п'яні, в торбинці у знайчиків, а напелечку туристів; для необхідних послуг дає змогу без остраху піддаватися купелі добродішних соняшних проміння.

Зі судової салі.

ВІДГОМІН КРІВАВИХ ПОДІЙ У ЛЬВОВІ ПЕРЕД СУДОМ.

У четвер, 14. травня ц. р., почалася перед суддею р. Майковським перша розправа проти підсудних за участь в зворушеннях і грабїжах, до яких дійшло у Львові 16. квітня ц. р. ввечері після лохорону збитого Володимира Козака. Безпосередньо після зворушень поліція перевела слідство і придержала більшу кількість осіб під закидом участі в зворушеннях і грабїжах.

Між першими арештованими був бетоніський робітник Михайло Таратула зі Скирива. Слідство виявило, що він 16. квітня був на вул. Городецькій та на пл. Батьківського, де з одної крамниці забрав пару нових черевиків. Під час ревізії в хаті Таратули поліція найшла ці черевки та кілька інших предметів і Таратулу арештували.

Сьогодні в суді Таратула зізнав, що 16. квітня був в товаристві у своєї нареченої при вул. Кентшинського, а поподувлі всі троє були на цвинтарі. Около год. 7. підсудний розправався з товаришем і нареченою та пішов у напрямі костела св. Єлисавети. Тут юрба вже грабувала і підсудний бачив, що серед криків люди здебільше п'яні виносили з крамниці товар і палили. Біля одної крамниці побачив на хіднику черевки й одну пару вибрав до хати. В похороні Козака участі не брав, ніхто теж не визнає його, щоб взяв участь у цьому похороні.

Опісля переслухували поділля Осуха зі Скирива, який кілька годин після зворушень перевів ревізію в осіб, яких підозрювали, що вони брали участь у зворушеннях.

Одночасно в Таратулею засіли на лаві обвинувачених: Іван Балицький, його жінка Катерина, Степан Когут, Станіслав Вуйцик і Людвиг Савіцький, яких прокуратор обвинувачує за те, що ввечері 16. квітня брали участь у збігові щі, під час якого здемольовано й ограблено крамниці при вул. Городецькій. Підсудні — як каже акт обвинувачення — вдерлися до конфекційної крамниці Макса Фінгера при вул. Городецькій, де забрали кілька одягів, а з інших крамниць обуву та кілька пляшок горілки. На другий день поліція перевела ревізію в помешканні Балицьких, де знайшла награвлені річі з крамниці Фінгера та з інших крамниць. Підсудні в слідстві призналися частинною до вини та запевняли, що знайдені в них річі дістали від невідомої особи. Підсудних обвинувачує прок. Краєвський.

Св. Марко Фінгер пізнав знайдені в підсудних річі як свої. Присуду слід сподіватися ввечері. Дня 18. травня відсвідатимуть перед суддею Майковським та Батнером — Олександр Карп, М. Пішко, Ст. Казімерчук, Т. Духно, А. Чурко, Гунька, Ступчанський, Оленець, Ковальчук і Соха.

Незабаром після цієї розправи відбудеться розправа проти Ст. Васаря, Г. Кіша, Аліни Ільків, Олександра та Романа Янишинів, Ковальського та Свйонка.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр. „Заграва“
від арт. пров. В. Блавацького.
Мости Великі.
15. V. Маріуса.
16. V. Душа про Нечая.
17. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв в. Дн.
15. V. Спадкоємці.
16. V. Отаман Пісця.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

П'ятниця, 15. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година“.
Субота, 16. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година“.
Неділя, 17. V. год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціна найнижчі. „Трафіка пані генералової“ год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година“.

Театр Річпородностей:

П'ятниця, 15. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирюльника „Вічна ондуляція“.
Субота, 16. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирюльника „Вічна ондуляція“.
Неділя, 17. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирюльника „Вічна ондуляція“.

Кіно.

АПОБО: „Коханий збиточник“ в Ляноу Ондра.
АТЛАНТИК: „Пан Твардовський“.
ВАНДА: „Мала лена“, „Небезпечний флірт“.

ІРАЖИНА: „Бенгалі“.
КАСІНО: „Дівча з постерестанте“.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельний хлопчик“ і ревія.
КОПЕРНИК: „Вісць Париж співає“ (Хто останній плаче).
МАРУСЕНЬКА: „За грізи“.
МЕТРО: „Вондер Бар“.
МІРАЖ: „Російські очі“ в Шерат Темпл.

МУЗА: „Пісня кохання“ в Ів. Кепуроу.
ПАН: „Почалося від циганки“.
ПАКС: „Саломея Тетіна“ та „Індійські візюні“ в Фіаном і Фіаном.
ПАЛІС: „Петро Ібегсон“.
РАЙ: „Віктор чи Вікторія“.
СВІТ: „Граф Монте Хрісто“.
СТИЛІБЕ: „Цирк Барула“ і ревія.
ТОН: „Дочка джунглі“.
УГІХА: „Людина без лиця“, ревія „Уланські любові“.
ХИМЕРА: „Темна жінка“.

ФОТОПЛЯСТИКОН.

(пл. Марійська 5.)
Норвегія.

закордонне радіо.

П'ятниця, 15. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт. 17.30 солісти (сопран, форт., смичк. квартет), 18.10 „Макбет“ оп. Вагнера, 19.25 „Дівча із золотого Заходу“ оп. Пуштіна, Кошиці (259,1) 10.00 Для Закарпаття, Прага (470,2) 16.35 Концерт квартету, 19.25 Нар. пісні, 21.30 Соната Гаванінова на мол. і форт., Париж (1648) 12.15, 17.15 Концерт, 18.00 Анд. для жінок із музикою, 20.00 Пісні, 20.30 „Гавілет“ оп. Бікт. Массе, 21.00 Голландія (457,3) 17.00 Сміх, квартет, 18.10 Піснючки, музика, Берлін (356,7) 19.20 Іржоні пісні (Гесе сопр.), 21.00 З опер Лютара, Кенігсвустергаузен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Веселий вечір, Ляйпціг (382,2) 19.00 Святочна аляпі: музика, 19.30 Давні й нові весняні мелодії, Мінхен (405,4) 11.00 Музика, 18.00 Концерт, Будапешт (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.00 Скрипка, 19.30 „Країна усміху“ оп. Легара, Мільно (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. концерт, Рим (420,8) 13.10 Легка музика, 20.50 Симф. концерт, 21.15 Давня музика.

Субота, 16. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.15 Мандоліни, 20.25 „Соломля віділі“ муз.-вож. Анд. Грубого, 22.15 Скрипки. ретіаль Р. Однопосова, Мор. Острава (369,5) 18.00 Шляські нар. пісні, Прага (470,2) 12.35 Саломея музика, 21.00 Концерт хору, Париж (1618) 11.00 Орх. концерт, 16.00 Концерт легкої музики, 20.00 Форт. ретіаль, 20.30 Опера. Білгород (437,3) 13.15 Пісні, 17.00 Оп. арії, 20. Нар. сербський вечір, 22.20 Нар. музика, Берлін (356,7) 8.30 Музика, 16.00, 20.10 Коци, Кенігсвустергаузен (1571)

14.00, 15.10 Музика, 18.00 Нар. танці й пісні, Ляйпціг (352,2) 20.10 Вечір нар. музики, Мінхен (405,4) 11.00 Музика для села, 15.15 Пісні на барит. відос. Г. Гамер, 19.30 „Реквієм“ Регера на алят., мш. хор, орх. Будапешт (549,5) 12.05 Солісти, 18.40 Концерт фил. музики, 19.40 Весняна музика, 22. Орх. концерт, Мільно (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 Хор, 21.00 Форт. ретіаль, Рим (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.40 Опера.

Львівське радіо.

П'ятниця, 15. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня аудіція, 7.35 Трохи інформації, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для ново-браних, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подушневий денник, 12.15 Для ст. дітей: Ст. Мюшюк, 12.45 Хвилина із Альфонса з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Сміхливий перекладач, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Муз. аудіція, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 У музичній столиці — Мюнхені, 17.00 Польська легітимація, 17.15 Хвилина любові, 17.20 Арії та пісні мистців бельканта (Ст. Завадзкая сопран) у супр. форт., 17.50 Спортивні поради, 18.00 Опереткова музика з гр. пл., 18.30 Програмова скрипка, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Пісня й арії в ніч. й, Філіпповича (баритон) у супр. форт., 19.00 Фейл: Наші півні, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламний концерт, 19.35 19.40 Спортивні вістки, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 „Перший молодий Симфонічний Дротик“, 20.10 „Чар кохання“ оперетка Алоша Бутікця, у перерві Вечірній денник, із сучасної

Субота, 16. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня аудіція, 7.35 Трохи інформації, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подушневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Тисяча тактів музики, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 13.30 Піснючки в ніч. Давного хору з гр. пл., 15.00 „Перший схід сонця дівчинки“, 15.15 Польська морська торгівля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальового квартету, 16.00 Лекція французької мови, 16.15 Театр Умні: „Про жердану царину та сину дівчинку“ муз. Анд. для дітей, 16.45 Вес. Польща співає, 17.00 Концерт солістів (Бельковська сопран, віол., форт.), 17.35 Театр на провінції, діалог, 17.50 У робітні львівських повістарів, 18.30 Сільна реру, 18.55 Маріо Шіалі, Джозеф Давіс, гр. пл., 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортивні вістки, 19.43 Актуальна гутірка, 20.00 У музикальному домі, 20.45 Вечірній денник, 20.55 із сучасної Польщі, 21.00 Прогнози та туристична, 21.30 Весела сирена, 22.50 Симфон. концерт, 23.05 Просимо до танку, гр. пл.

БІРЖА.

Збіжжя.

Ціни львів до

Пшениця одн.	10,75—21,00
Пшениця зв.	20,25—20,50
Жито Стандарт I	13,75—14,00
Жито Стандарт II	13,05—13,75
Ячмін одн.	14,50—14,75
Ячмін на мизво	14,00—14,25
Ячмін паст.	13,00—13,25
Мука пш. гат. I витяг.	35,50—36,00
Мука пш. гат. I А	34,50—35,00
Мука пш. гат. I Б	33,50—34,00
Мука пш. гат. I Ц	32,00—32,50
Мука пш. гат. I Д	30,00—30,50
Мука пш. гат. II А	29,50—30,00
Мука пш. гат. II Б	29,00—29,50
Мука пш. гат. II Ц	28,75—29,25
Мука пш. гат. II Д	27,50—28,00
Мука пш. гат. II Е	26,00—26,50
Мука пш. гат. II Ф	24,50—25,00
Мука пш. гат. II Г	23,00—23,50
Мука пш. гат. III А	17,50—18,00
Мука пш. гат. III Б	16,50—17,00
Мука пш. паст.	14,50—15,00
Мука пш. разова до 0—95 прц.	24,50—25,00
Мука жит. вит. 0—30 прц.	24,25—24,75
Мука жит. гат. I 0—50 прц.	23,25—23,75
Мука жит. гат. I 0—65 прц.	21,25—21,75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	17,25—17,75
Мука житня посв. понад 65%	13,25—13,75

інші курси без зміш.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бейл: 90,28 — 89,85; Долари американські 5,32 — 5,29, Долари канадські 5,20 — 5,26, Франки фр. 35,08 — 34,92, Франки шв. 172,24 — 171,40, Фльорени голандські 359,62 —

358,20, Фунти англ. 26,53 — 26,37, Гюльден нидд. 100,20 — 99,80, Кор. чеські 19,30 — 18,90, Корони данські 118,74 — 117,50, Корони норв. 133,23 — 132,15, Корони шведські 136,43 — 135,56, Ліри італ. 40,00 — 37,00, Марки фінл. 11,70 — 11,55, Марки нм. 141 — 138, Пезети еспан. 63,00 — 62,00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Ахції.

Банк Польський 102—100, Лідлоп 11,50 11,75, Стараховичі 35—35,75.

Папери.

3-пр. інвест. 1 і 2 см. 68 серії 72,50—73, 5 конверсійна 51,25, 6 доз. 81, 4 прем. доз. 49,25—49,25—50,00, 7 стаб. 64—65,30.

Львів, 14. 5.

Заставні ахції: 4/4% доз. Г. К. З. 40—41, 5% доз. Б. Г. 30—32, 4/4% За. Б. Г. 39,50—40,50, 4/4% Зол. Б. Г. 42,50—43,00, 4/4% Ком. 52—53, Премії: Доларівки 48—50, 3 прц. інвест. 64—65,50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 13-го травня ц. р. кооперативам платив за:

1 кг. масла десерт. без опак. 2,35 зол.
1 кг. масла десерт. бочкового включно з боч. опакуванням 2,40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортним опакуванням для зачет 2,40 „
1 д. молока 0,15 „
1 м. верш. 2,70—2,75 „
Тенденції на масло, молоко та яєця сільна.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від 13. V. ц. р. платять своїм доставцям за 1 кг. живої моти птиці, з якою подіяра птахомисарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчеського ч. 3):

Кури тов. товсті без остріг і. кд. 1,15 зол.
Кури тов. товсті і. кд. 1,60 „

Приймає кури в необхідній кількості. Цітцю негодозану приймає по дешевій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТІ.

Філія „Просвіти“ в Калуші розшукує о. цим КОМІТЕТ на місце урядовця Філії. Платити за умовою (від 120—150 зол. потно). Подання з документами слати на адресу Філії „Просвіти“ в Калуші до 25. 5. 1936. 2122 4—2

Замість квітця на могилу ба. п. о. Евр. Громицького зложив проф. Мих. Кіт на Радку Школу 5 зол.

Управ. Захоронкарської Семінарії СС. Васильков при вул. Потоцького 16 подає до відома зацікавлених, що оголошення до іспитів на I. і II. курс приймає Дирекція Заведення вже від 10. травня ц. р. до 15. червня. До подання батьків про прийняття треба додати: 1) власноручно написаний хід життя, 2) метрику хрещення, 3) свідоцтво шлюбна віста, 4) свідоцтво з останньої класи (можна додати вже при іспиті). Приписаний як кандидат на I рік: помічник 14 літ, а не переступає 18. Старших кандидаток можна буде прийняти виключно тоді, коли вони дадуть диспенсу від віку, яку може призначити Куратори за стараннями Дирекції. Оплата місячна 22 зол., така іспитова на перший рік 10 зол., така іспитова на другий рік 15 зол., вишове 15 зол. 2126 1—2

МЕШКАННЯ

ДО ВІНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортні при вул. Малаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Калецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийський 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Серповий 5; 1-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Кентинського білий 10; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Пекарський 1 ц; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. 3-го Мая 5. Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Браерівська 16, тел. 233-34. 2127 1—6

ДО ВІНАЙМУ від аарз за низькими ко-мірним торговельні льоклі — Пекарська 1 а 6 і Пекарська 1 ц. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Браерівська 16, тел. 233-34. 2127 а 1—6

ЛІТНИЦА

ЛІВНЕЦЬ ЧЕРЧЕ — Пансіон „ЛІВЕРІКА“ поручає соняшні кімнати, азорний харч, повне утримання із службою і мещаними за 2,50 денно, підчас усіх сезонів. До купелів лише 8 хвилин ходу, а ряз непогоди до диспозиції окрема повозка безплатно. На стадії Потік-Черче, до кожного поїзду чекають коні з „Ліверіки“. 2125 1—2

РІЖНІ

ПАРАСОЛІ, палиці, дешево акробія Ку-чинського, Казимирівська 4, партер, виконує всілякі реперажі. 2033 5—5

КАПЕЛЮХИ мужські, ШАПКИ військові, студентські і спортивні. Яд Вітман, — Львів, Трибунальська. 2039 5—5

МОТОЦИКЛ, ровер, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт“, Львів, Словацького. 1904 13-15

СПІЛЬНИЧКИ, СПІЛЬНИКА шукає поважне торговельно-промислове підприємство для поширення своїх відділів у Львові. Бажаєний вклад 5.000—7.000 зол. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „БЮРОВА СИЛА“. 2129 1—3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Д-р мед.

Рибачевський Олександр

ордикує в літі

у МОРШИНІ-ЖИВЦІ

2118 Віаля „Стефанія“. 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

Друге оголошення.

У П Р А В А

Товариства взаємних обов'язків

„ДНІСТЕР“ у ЛЬВОВІ

повідомляє, що

ХІЛІ ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ відбудуться в четвер, 28. травня 1936. в год. 10-й рано у вільній залі Товариства у Львові, при вул. Руській ч. 30 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Вчитання протоколу ХІІ Загальних Зборів з дня 30. травня 1935.
3) Звіт Управ. з діяльності і записок для рахунків за ХІІІ адміністративний рік (1935):

а) В діалі забезпечення від огню,
б) Відділу забезпечення від крадіжки з вломом.

4) Звіт Надвірної Ради з внеском на затвердження бізнесу і рахунку зиску і отрат та на укладення абсолютної Управ. за ХІІІ адміністративний рік (1935).

5) Внесення Надвірної Ради в справі: покриття бізнесових недоборів в обох відділах.

6) Вибори:

а) 4 членів Надвірної Ради на три роки (§ 34. статута),
б) 3 заступників членів Надвірної Ради на один рік (§ 35. статута).

7) Означення виборців для членів Надвірної Ради (§ 32. т. 5. статута).

8) Інтерпелляції членів.

До повного порядку нарад може 1/8 частина представників зголосити додаткові справи, які мали би бути поміщені на денний порядок нарад, однак таке жвавлення помістити окремі справи на порядку дня треба зголосити Управі Товариства не пізніше як на 14 днів перед реченням Загальних Зборів.

„MI-KA“

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:
найновіші моделі капелюхів, жіночкові вироб, рукавички, квіти. 1914 9-30

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошені шпальти.

1 км. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	1 „ одношпальтовий в тексті і новинах на першій сторінці	Дрібні оголошення від слова: матримоніальні і приват. кореспонденція по купно, продаж, винаєж і т. п. „ шукаючи праці	Остання сторінка 1/1	1/2	1/4	1/8	зол.
0,35	0,60	0,07	480—	250—	130—	70—	